

БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№1 (9), лютий 2010 року

ДАНИЙ ВИПУСК ГАЗЕТИ ПРИУРОЧЕНИЙ ДО 80-річчя АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

1929 3 Днем народження, академіє! **2009**

ЮВІЛЕЙНІ СПОГАДИ

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ ВЧЕНОЇ РАДИ НА ЧЕСТЬ 80-річчя АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

Озираючись у 2009 рік можна сміливо сказати, що цей рік був особливим для Харківської державної академії культури. Ми перегорнули 80-ту сторінку історії рідного навчального закладу. Саме тому серед усіх заходів хочеться згадати святкування саме цієї визначної події. Отже, 18 грудня 2009 року колектив академії гостинно приймав своїх друзів і колег. До нас завітало чимало ректорів вищих навчальних закладів України, високі посадові особи з Академії мистецтв України, а також представники регіональних і місцевих органів влади, провідні фахівці закладів освіти України. Усі присутні на урочистостях відзначили високий навчальний рівень і науковий потенціал нашої академії. З численними ж ювілейними привітаннями, які пролунали на урочистому засіданні розширеної Вченої ради на честь 80-річчя академії, редакційна колегія й знайомить читачів нашої газети.

Василь Миколайович ШЕЙКО, ректор Харківської державної академії культури, доктор історичних наук, професор, член-кореспондент Академії мистецтв України:

– Академія культури на сьогодні – це унікальний культурологічно-мистецький заклад України IV рівня акредитації, який не має аналогів. Я пишаюся нашим колективом, пишаюся нашими студентами, які прославляють національну культуру і мистецтво на сценічних майданчиках не тільки України, а й за її межами. Вітаючи сьогодні усіх з 80-річчям, хочу подякувати своїм колегам, усім, хто в нас колись працював або навчався. Вітаю усіх, хто має відношення до культури, мистецтва, інформаційно-документальної сфери. Дякую усім,

хто завітав на наше свято, ми відчуваємо тепло ваших сердець. Бажаю здоров'я, успіхів, наснаги, хай квітне наша країна, її культура, хай квітне Харківська державна академія культури. За вагомих особистий внесок у розвиток української культури, високу професійну майстерність та з нагоди 80-річчя академії дозволяє нагородити почесними грамотами Міністерства культури та туризму України: Георгія Георгійовича Асєєва, завідувача кафедри інформаційних технологій; Ігоря Олександровича Бориса, декана факультету театрального мистецтва; Івана Гнатовича Бондалєтова, доцента кафе-

ри фізичної культури та здоров'я; Анатолія Володимировича Гладких, завідувача кафедри інструментів духового та естрадного оркестрів; Іполита Васильовича Зборовця, професора кафедри мистецтвознавства, літературознавства та мовознавства; Наталію Миколаївну Кушнарєнко, проректора з наукової роботи; Галину Яківну Мамалуй, доцента кафедри філософії та політології; Миколу Андрійовича Низового, завідувача кафедри бібліотекознавства та інформаційної діяльності; Віктора Миколайовича Цицирева, заступника декана факультету театрального мистецтва;

(Продовження на стор. 2)

ЮВІЛЕЙНІ СПОГАДИ

Віталія Володимировича Чепеленка, ст. викл. кафедри інструментів духового та естрадного оркестрів.

Людмила Олександрівна Белова, заступник голови Харківської облдержадміністрації:

– Шановні колеги! Спасибі за те, що ви несете, зберігаєте і примножуєте культурні традиції нашої Харківщини і України в цілому. Ми пишаємося тим, що Харківська академія культури – це найкращий заклад культури, який є на сьогодні в Україні. Від імені голови Харківської облдержадміністрації Арсена Борисовича Авакова вітаю всіх зі святом! Бажаю творчої наснаги, успіхів, впевненості в майбутньому. За активну участь у творчому звіті майстрів мистецтв і художніх колективів у Харківській області і Києві, високий професіоналізм із нагоди ювілею академії дозвольте нагородити почесними грамотами облдержадміністрації викладачів кафедри народних інструментів – Ірину Вікторівну Кононову, Надію Валентинівну Мельник, Олександрю Вікторівну Савицьку.

Сергій Іванович Чернов, Голова Харківської облради:

– Від себе і від депутатів облради вітаю всіх присутніх із ювілеєм! Академія культури – це заклад, яким ми пишаємося! Жодного свята не відбувається без випускників вашої академії не лише на Харківщині, а й у державі в цілому. Бажаю вашому теплому колективу здоров'я, наснаги, процвітання, поваги. За вагомий внесок у розвиток мистецтва і культури України, багаторічну творчу та педагогічну діяльність, високий професіоналізм і з нагоди 80-річчя академії нагороджую почесною відзнакою Харківської облдержадміністрації «Слобожанська слава» Василя Миколайовича Шейка, ректора Харківської державної академії культури. Грамотою Харківської облради нагороджується Аліса Костянтинівна Відуліна, доцент кафедри інструментів духового та естрадного оркестрів. Також висловлюється подяка Анатолію Зінов'євичу Житницькому, професору кафедри мистецтвознавства, літературознавства та мовознавства.

Дмитро Павлович Кузнєцов, заступник начальника Управління культури Харківської міськради:

– Мені надзвичайно приємно бути присутнім на урочистостях із нагоди ювілею академії. 80 років – це надзвичайно вагомий період у житті вишу, за який уже сформувалася і своя історія, і свої традиції, і своя школа. Бажаю і надалі зберігати ту високу планку, яка досягнута на сьогодні. За багаторічну плідну працю, професіоналізм, вагомий

особистий внесок у розвиток української культури та із нагоди 80-річчя академії почесними грамотами Харківської міськради нагороджуються Василь Миколайович Шейко, ректор ХДАК; Микола Васильович Дяченко, завідувач кафедри філософії та політології; Ірина Іллівна Польська, професор кафедри теорії музики і фортепіано, а також увесь колектив Харківської державної академії культури. До того ж висловлюється подяка Тетяні В'ячеславівні Большаковій, декану факультету музичного мистецтва.

Віктор Дмитрович Сидоренко, віце-президент Академії мистецтв України:

– Не кожен вищий навчальний заклад може відкрити цілу наукову галузь, затверджену ВАК України. Завдяки ж вашому вишу, вашій вченій раді, ініціативі Василя Миколайовича, ми маємо на сьогодні таку галузь, як культурологія. Ваші здобутки як наукового центру відомі всім. Тож не дивно, що на своє 75-річчя ХДАК отримала найвищу нагороду Академії мистецтв – золоту медаль. Сьогодні ж рішенням президії Академії мистецтв маю честь нагородити кадровий склад вашого вишу. Так, за вагомі творчі досягнення срібною медаллю нагороджується Василь Миколайович Шейко, ректор ХДАК. За наукову, творчу та педагогічну діяльність почесними дипломами Академії мистецтв України нагороджуються Наталія Миколаївна Кушнарєнко; Ірина Іллівна Польська, Зоя Іванівна Алфьорова, Тетяна В'ячеславівна Большакова; Микола Миколайович Каністратенко; Ігор Олександрович Борис; Микола

Васильович Дяченко; Борис Миколайович Колногузенко.

Володимир Іванович Рожок, ректор Київської національної музичної академії України ім.П.І.Чайковського, народний артист України, професор:

– Як випускник 1969 року я пишаюся тим, що закінчив цей навчальний заклад, пишаюся його здобутками, його викладацьким колективом. На сьогодні Академія культури – це один із провідних вишів не тільки в Україні, а й у світі. Тому хочу побажати рідній alma mater так тримати, так же впевнено йти своїм стратегічним шляхом і продовжувати виконувати головне завдання – виховувати гідні кадри для української культури і мистецтва. За дорученням великої Вченої ради Національної музичної академії України я маю честь щиро сердно привітати колектив академії з ювілеєм і вручити іменні нагороди нашого навчального закладу. Орденом «За заслуги перед українським мистецтвом» нагороджуються: Василь Миколайович Шейко, ректор Харківської державної академії культури; Інесса Іванівна Гулеско, професор кафедри хорознавства і хорового диригування; Василь Іванович Ірха, професор кафедри хорознавства і хорового диригування; Валентин Григорович Грицаненко, заслужений художник України. Також почесною відзнакою нагороджуються Микола Васильович Дяченко, завкафедри філософії та політології; Микола Миколайович Каністратенко, перший проректор академії. До бібліотечного фонду академії передаю також найсучасніші видання нашої Національної музичної академії. Ще раз зі святом!

ЗВІТ факультету КІНО,- ТЕЛЕМИСТЕЦТВА напередодні свого першого Дня народження!!!

Однією з провідних задач, які ми ставили перед собою рік тому, в день заснування факультету, – створити факультет як єдиний організм із достатньо згуртованим колективом, з відкоректованими навчальними планами, а також з наявною методичною документацією. Слід відзначити, що з цією частиною тактичних задач на сьогодні ми достатньо успішно впоралися, – в педагогічний склад кафедри ввели декілька молодих викладачів, які з перших же днів активно включилися в життя нашого колективу; провели методичне забезпечення факультету – написали близько 50 програм і навчально-методичних матеріалів до них. До того ж за минулий рік підвищився науковий ценз факультету – деякі молоді викладачі, зокрема О.Г.Кухаренко і Ю.Б.Коваленко, захистили кандидатські дисертації. Підтримувати рівень професіоналізму і обізнаність у сучасних тенденціях розвитку екранного мистецтва допомагає активна участь викладачів факультету в наукових конференціях, що, у свою чергу, демонструють поєднання як креативності, так і академічності в педагогічній роботі. Я вважаю, що вже ці 2 показники – методичне забезпечення і достатньо різке посилення наукового елементу на факультеті, – дає нам можливість поєднувати стійку традицію не тільки творчо, але й науково осмислювати реальність. Нам би хотілося, щоб факультет, який є однією з 5 кіношкіл України, сприймався як дослідницький центр, як науково-педагогічна школа. Тому на раді факультету ми затвердили провідну наукову тему: «Екранне мистецтво і медіакомунікації в контексті сучасної культури».

До того ж факультет на сьогодні успішно впорався з підготовкою повного пакету щодо ліцензування освітньо-кваліфікаційного рівня «Магістр», який уже передано першому проректорові академії. Сподіваюсь, що пакет буде затверджено в необхідних інстанціях, і ми отримаємо право здійснювати набір магістрів, що для нас є великою перспективою. Адже на факультеті кіно,- телемистецтва навчається чимало іноземних студентів, і, безумовно, такий крок у бік стандартів європейської освіти дозволить нам уніфікувати дипломи і зробити їх наблизеними до міжнародних, і, відповідно, дозволить дати адекватну освіту і іноземним, і вітчизняним студентам згідно Болонської системи.

Ще одним важливим об'єктом у сфері реформування і структурування

факультету став навчальний процес. Тут ми ставили своєю тактичною метою не тільки підтримати ті зв'язки, які вже були встановлені з базами практик у рамках окремих кафедр, але і прагнули знайти нові форми вишівського навчання, які дозволили б нашим студентам працювати в об'єднаних знімальних групах. Таким чином, ми запропонували форму навчання у вигляді практикумів, які ввели для цілих потоків студентів 3 і 4 курсів. Слід відзначити, що публічний показ перших звітних робіт, обговорення яких велось самими ж студентами, показав, що такі практики необхідні, вони є чудовим способом згуртування факультету.

Окрім того, ми розширюємо контакти з реальними виробниками екранного продукту. Зважаючи на те, що в нас є педагогічна практика, ми поновили контакти з ліцеями, що є надзвичайно важливим, бо ми зацікавлені в підготовці абітурієнтів, для яких вибір майбутньої професії є мотивованим. Для підсилення профорієнтаційної роботи на факультеті створена спеціальна група викладачів, які систематично проводять творчі зустрічі з абітурієнтами, а також розповсюджують рекламні матеріали щодо специфіки нашого навчання.

Минулий рік для нас був плідним і в творчому плані. Ми не лише брали участь, але й ставали переможцями в різних творчих конкурсах і фестивалях. Ось, наприклад, студенти 3 курсу (керівник Г.В.Курінна) за свій фільм отримали нагороду на фестивалі «Кришталеві джерела».

У нас також активізувалася робота студради, завдяки якій створений сайт *Бурсацький узвіз, №1 (9), лютий 2010*

факультету – певний інформаційний простір, який допомагає отримувати студентам інформацію і допомагає обмінюватися думками, та і в цілому допомагає усвідомити свою приналежність до життя факультету. На сьогодні в нас сформувалася спортивна команда, команда КВК, студенти активно беруть участь в ерудит-шоу, в підготовці творчих вечорів різної тематики. Таким чином, життя на факультеті не обмежене тільки навчанням, воно має властивості нормального студентського життя, де є місце жартам, маленьким, чи-то великим святкам. І тут я відчуваю значну підтримку співробітників, передусім адміністрації факультету в особі мого заступника Леоніда Георгійовича Косміна, Тетяни Олександрівни Логінової та багатьох інших викладачів.

Цього року (завдяки турботі про нас адміністрації ХДАК) ми збагатились і технічно – було закуплено декілька одиниць нової знімальної та проєкційної техніки. Окрім технічного забезпечення, активно поповнюється також фонд нашої бібліотеки новими цікавими виданнями в сфері сучасного кіно,- телемистецтва, в цьому нам допомагає Тетяна Олександрівна Шикаленко, директор академічної бібліотеки.

Також я б хотіла звернути увагу на деякі вельми важливі моменти. Мова йде про загальну культуру поведінки на факультеті і в академії, зокрема. Зізнаюся, що іноді ми маємо справу з абітурієнтами, які, зайшовши до вишу, не уявляють, куди вони потрапили, і потрібно чимало зусиль, аби показати, що академія – це вища школа з відповідним кодексом поведінки, де потрібно слідувати і за культурою своєї мови, і за культурою поведінки. На жаль, деякі студенти дозволяють собі палити, поводити себе непристойно... Треба зазначити, що адміністрація академії веде боротьбу з цими негативними проявами. На щастя, на нашому факультеті ще не було випадків порушення кодексу поведінки студента. Тож закликаю всіх студентів пам'ятати про те, що вони представляють не лише своє обличчя, але і обличчя вишу, де навчаються.

Хочу подякувати також адміністрації академії за те, що нас обережно ведуть життєвим шляхом, підтримують, надають консультаційну і дружню підтримку, і в цьому я вбачаю єдність, що проявляється в нашій родині, назва якій – Академія культури.

Зоя Іванівна АЛФБОВА, декан факультету кіно,- телемистецтва

Кафедри РЕЖИСУРИ – 50

ВІД РЕДАКЦІЇ. Кафедра режисури Харківської державної академії культури має довгу, багату і цікаву історію, а також глибокі традиції. Вона створена в 1959 році в складі Харківського державного бібліотечного інституту у відповідь на потребу в кваліфікованих фахівцях, котрі керували б аматорськими театральними колективами та народними театрами. Членами кафедри були і певний час нею завідували відомі талановиті режисери з великим досвідом роботи в театрах, професори Олексій Борисович Глаголін, Олександр Броніславович Скібневський, Валерій Ківович Айзенштадт та інші. **Гідним продовжувачем кращих традицій в розвитку кафедри режисури став** кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України, професор

Сергій Іванович Гордєєв, завідувач кафедри режисури Харківської державної академії культури

Сергій Іванович ГОРДЕЄВ, який очолював кафедру упродовж 1987 – 1990 рр. і продовжує її очолювати з 1996 р. і до сьогодні. Саме під багаторічним керівництвом Сергія Івановича, який, за словами колег та учнів, є досвідченим керівником і режисером-практиком, обдарованим театрознавцем і авторитетним педагогом, кафедра режисури і сьогодні є однією з провідних у нашому навчальному закладі. Вона вписала яскраві сторінки в історію нашої alma mater, а її випускники відомі як в Україні, так і далеко за межами. Тож про певні історичні віхи кафедри режисури, про її найбільші досягнення та пріоритетні напрямки читачам нашої газети і розповідає її завідувач, Сергій Іванович Гордєєв.

ЮБИЛЕЙ неПОДВЕДЕННЫХ ИТОГОВ

В этом учебном году у нашей кафедры – одной из старейших творческих кафедр Украины – юбилей, **НАМ 50 ЛЕТ**. За эти годы кафедра существенно реформировалась, как, собственно говоря, и наш вуз.

Если говорить об истории нашей кафедры, то можно отметить, что благодаря тому, что в учебных планах по подготовке режиссеров была, например, такая дисциплина, как «Работа режиссера над постановкой танца в спектакле», в 1989 г. по поручения ректората стал вопрос о подготовке научно-методической документации для открытия на нашей кафедре новой специализации – хореографической. Соответственно, в педагогический состав кафедры были привлечены специалисты-хореографы, которые вскоре стали основателями в нашей академии кафедры народной хореографии, а в последствии – факультета хореографического искусства: ныне это – народный артист Украины, профессор, заведующий кафедрой народной хореографии, декан факультета хореографического искусства Борис Николаевич Колногузенко и его коллеги.

Кроме этого, учебными планами режиссерских специализаций на нашей кафедре был предусмотрен спецкурс «Телережиссура» и поэтому, когда у ректората возникла идея создать еще одно новое направление, наша кафедра и

тут стала базовой. Мне как заведующему кафедрой было поручено поехать в Киевский театральный институт имени И.Карпенка-Карого и ознакомиться с уже имеющимися по этой дисциплине учебно-методическими планами. Вскоре, опираясь на опыт коллег, нами была разработана своя документация по специализации «Режиссура телевидения», которая стала своеобразной предтечей для развития еще одного важного направления – кино-, телеискусства.

В недрах кафедры режиссуры родилась и очень близкая нам кафедра – кафедра актерского мастерства, которую со дня основания возглавляет Игорь Александрович Борис.

Одной из главных особенностей обновления в жизни кафедры режиссуры стало открытие в 1999 / 2000 учебном году стационарного учебного театра. Уже в первый год существования о нем заговорили в нашем родном городе, да и не только. С каждым театральным сезоном (а в этом году мы открыли 8-й театральный сезон!) репертуар театра становится все более разнообразным и интересным. В 1999 году был создан также студенческий коллектив – эстрадный театр «Академия», которому в этом году исполняется 10 лет и который уже является дипломантом и лауреатом многих международных и всеукраинских театральных фестивалей.

И если говорить о новых заметных вехах в жизни нашей кафедры, то следует отметить, что в этом году мы открыли аспирантуру по специальности «Театральное искусство». Это говорит о том, что мы на месте не стоим, наша история помогает нам жить, мы опираемся на лучшие традиции выдающихся мастеров, которые когда-то были первооткрывателями и формировали эту кафедру. Если говорить о мастерах, фундаментах кафедры, то им нужно низко поклониться, так как общеизвестно, что от руководителя зависит успех дела. Это прежде всего А.Б.Глаголин, который был ее первым заведующим. За ним шли другие мастера, которые по своему видели развитие кафедры, и их имена можно записать золотыми «литерами» в историю кафедры – С.С.Кошачевский, А.Б.Скибневский, В.К.Айзенштадт. Кстати, А.Б.Скибневский, когда-то учил и меня. Будучи его учеником, я даже не подозревал, что буду в Академии культуры заведовать кафедрой режиссуры. Как это в жизни часто бывает, мою судьбу как театрального педагога определил его величие Случай. На кафедру меня когда-то пригласил В.К.Айзенштадт, он же напутствовал меня в аспирантуру, благословил в науку и передал в конце 80-х гг. кафедру.

(Продолжение на стр.5)

За 50 лет своего существования кафедра воспитала многих высококвалифицированных специалистов. У нас очень много выпускников, которые стали заметными фигурами в театральном искусстве Украины. Вот, например, совсем недавно было присвоено почетное звание «Народный артист Украины» выпускнику нашей академии, ведущему преподавателю нашей кафедры – Феликсу Аркадьевичу Чемеровскому. Среди наших выпускников – заведующий кафедрой режиссуры Минского университета культуры профессор П.А.Гуд, а также заслуженный работник культуры Украины, заведующий кафедрой театральной подготовки Луганского института культуры и искусств В.А.Саган. Немало воспитанников режиссерской специализации работают на разных кафедрах нашей академии, в том числе и кафедре режиссуры – заслуженный работник культуры Украины Т.А.Логинова, заслуженная артистка Украины, Л.А.Важнёва, старшие преподаватели Т.Н.Долгоша, Б.Я.Фарофонов, кандидаты искусствоведения О.И.Голонская, А.В.Куринная, лауреаты международных театральных фестивалей и конкурсов Р.Г.Набоков, Б.О.Бугаева и другие.

Сегодня к работе на нашей кафедре мы активно привлекаем известных мастеров, практиков в сфере театрального искусства. Среди преподавателей, которые удачно совмещают творческую работу в театре с педагогической, следует назвать заслуженного деятеля искусств Украины Ю.Б.Старченко (возглавляет Театр юного зрителя), А.А.Настаченко (является руководителем молодежного театра-студии «Мадригал») и других.

Среди «старожил» кафедры, которые рядом со мной в течение многих лет совершенствуют методические основы преподавания спецдисциплин, следует отметить кандидата педагогических наук, доцента А.А.Кикоть, которая на сегодня, состоявшись как мастер-педагог, учится в докторантуре. Многие годы на нашей кафедре преподает В.В.Медведева, активно участвующая в разработках и совершенствовании учебных планов, по которым ведется преподавание для будущих режиссеров, а также методических материалов по специальности «Театральное искусство».

В этот юбилейный год нельзя не сказать и о том, что за все время своего существования кафедра принимала активное участие в организации и проведении многих общегородских праздников. Это, прежде всего, ежегодные мероприятия Главного управления образования и науки Харьковской областной государственной администрации:

«Высшая школа Харьковщины – лучшие имена», «Слобожанский семейный праздник», «Мама, папа, я – украинская семья», «Спорт на протяжении жизни», творческий отчет мастеров искусств и художественных коллективов Харьковщины в Киеве. Среди наших режиссерских работ следует отметить и такие творческие праздники, как «Дни Леся Курбаса и Марьяна Крушельницкого в Харькове», «И.Марьяненко – известный деятель украинского театра». Студенческо-преподавательский состав кафедры неоднократно был организатором мероприятий не только городского, но и международного значения – массовое театрализованное зрелище «Звоны сердца моего», международный театральный фестиваль «Березоль-93», который стал значительной вехой в культурной жизни Украины. Во время этого театрального форума происходили встречи с известными мастерами украинской сцены и мирового театра – Б.Ступкой, И.Смоктуновским, С.Данченком, а также мастерами из США, Франции, Испании... Кафедра стала также инициатором проведения многих международных и всеукраинских научных конференций, «круглых столов», вечеров памяти в честь выдающихся деятелей украинской сцены: «Леся Курбас и мировая театральная культура», «Валентина Чистякова – актриса школы Курбаса», «Леся Курбас – Человек театра» и др. Деятельность ведущих преподавателей нашей кафедры совместно со студентами режиссерских специализаций отмечена также участием в проведении всех общеакадемических мероприятий – праздновании 8 Марта, Нового года, Посвящения в студенты, Дня выпускника и др.

Подводя итог, можно сказать, что жизнь кафедры режиссуры очень похо-

жа на хорошее производство, где нет сбоев, где все время идет напряженный творческий поиск совершенствования учебного процесса. Несколько лет назад нами было принято решение создать систему творческих мастерских, в которых ведущий мастер репрезентирует свое творчество через своих учеников. И очень приятно, что много выпускников, пройдя такую творческую школу, возвращаются к нам уже в роли преподавателей. Этому, конечно, способствует наша методика преподавания, которая акцентирует внимание на научную сферу деятельности. Следует отметить, что сегодня наши выпускники, пройдя, к тому же, школу магистратуры (которую, кстати, мы одни из первых открыли на творческих факультетах!), успешно потянулись в науку. В сентябре 2009 г., например, успешно защитила кандидатскую диссертацию моя ученица О.И.Голонская; сейчас, используя свой практический опыт, активно стремиться к защите диссертации В.А.Бугаева. Как видите, мы воспитываем достойных учеников, которые на более высоком уровне, исходя из новых реалий, рядом с мастерами активно участвуют в развитии опыта предшественников, в совершенствовании режиссерско-педагогического мастерства.

Сегодня наша кафедра живет тем, что не забывает своего прошлого, свои традиции и, конечно, одновременно стремится их обновлять, находится в поисках новых путей в театральной педагогике. Нам есть чем гордиться, и у нас интересное будущее! Поэтому 50-летний юбилей нашей кафедры я бы назвал юбилеем неподведенных итогов, так как, оглядываясь назад, мы одновременно стремимся вперед.

Сергей Иванович Гордеев,
заведующий кафедрой режиссуры

Тяємниці українського кохання

Осінніми і зимовими вечорами, коли тихо плачуть небеса і вітер місяць гойда на вербі, далекими стежками серед незвіданих всесвітів блукає кохання. Мов та пісня, неосяжна і незбагненна, блукає воно. І як же його знайти, як його покликати серед цих невідомих шляхів? Змінюються часи і влада, змінюються життя і людський світогляд, але незмінними залишаються найвищі істини, незмінною лишається людська потреба кохати і бути коханими. Тяємниця людської душі, в якій незгасним вогнем горить священне і нездоланне почуття любові, ще й до сьогодні залишається нерозгаданою. Чимало поетів, художників, композиторів і хореографів в усі часи намагалися по-своєму пояснити це почуття. Тож не дивно, що напередодні Нового року студентсько-педагогічний колектив нашої академії, залюблений в українське слово і музику, зібрався разом з метою пізнати всі глибини невичерпного і вічного почуття кохання.

«Тяємниці українського кохання» – саме під такою назвою і пройшов третій загальноакадемічний літературно-мистецький вечір, в основу якого було покладено чимало неповторних історій кохання, написаних відомими, а для когось, можливо, маловідомими українськими письменниками XIX, XX та початку XXI ст., крізь призму яких і була зроблена спроба розкрити багатство людської душі і закоханого серця, а також з'ясувати, у чому ж полягає сутність саме українського кохання.

Участь у вечорі традиційно брали студенти всіх факультетів і всіх спеціальностей, як денної, так і заочної форм навчання, як професіонали, так і аматори театрального та музичного мистецтва. Утім, незважаючи на незначне вікове і фахове розмежування, усіх єднало одне – непідробна, дружньо-енергетична і творча стихія, потрапивши до якої кожен одразу відчував себе комфортно і затишно.

Цьогорічне ж святкове дійство порадувало глядачів розмаїттям номерів. Так, окрім яскравої театралізованої гри, чаруючого українсько-

го співу та неперевершеної гри на музичних інструментах (акордеоні, бандурі, гітарі, скрипці), творчу атмосферу вечора було урізнобарвлено ще й хореографічною композицією «Чого являєшся мені у сні» (за мотивами поезії І.Я.Франка), яка в практиці проведення літературно-мистецьких вечорів іще ніколи не використовувалася. До того ж вищезазначена поезія була прочитана крізь призму й інших видів мистецтва – мистецтва музики і слова. Треба зазначити, що спроба такого триєдиного прочитання одного літературного твору в історії загальноакадемічного проекту була здійснена вперше і, як показала практика, залишила глибокий слід у серцях і душах глядачів.

Ініціюючи проведення таких літературно-мистецьких вечорів в академії, я щоразу переконаюся, що сьогоденне студентство потребує такого культурного життя! Значущість такого заходу, як на мене, надзвичайно велика, адже він є невід'ємною частиною навчального процесу. Як підказує власний досвід, щось пережите людиною стає кращим поштовхом до читання, до зацікавлення літературою чи певним автором. Приємно усвідомлювати, що подібні творчі зустрічі активно популяризують україномовну літературу, крізь призму нетрадиційної театралізованої гри вони показують, що україномовна книга на сьогодні – це модно, стильно і читабельно, а мова, якою вона написана, – це мова без суржику, мішанини та покручів. До того ж «живе» читання, яке пропонує літературно-мистецький вечір, не лише викликає в молоді певні почуття, роздуми про життя, а й спонукає до проби себе в ролі письменника, сприяє реалізації й розвитку потенціалу особистості, яка прагне реалізуватися саме на українському ґрунті.

Однією зі сфер діяльності загальноакадемічного проекту є також стимулювання бажання в студентів (незалежно від факультету і обраного фаху!), проявити себе як творчі особистості, які навчаються у творчому навчальному закладі! Такі заходи, без сумніву, збагачують студентів не тільки духовно, а й згуртовують їх, а також формують і виховують справжніми громадянами України, які пишаються рідною мовою, культурою, літературою...

Справжньою ж окрасою даної статті, яка розкриває специфіку літературно-мистецьких вечорів, стануть теплі слова, відгуки й побажання їх учасників і глядачів, що й подаються нижче.

І.А.Куриленко, ст. викладач

Олексій Донцов, другокурсник ф-ту бібліотекознавства:

– Це був мій перший літературно-мистецький вечір у житті, чи, точніше, перший вечір, в якому я брав участь. Авжеж, я хвилювався, авжеж, я почував себе, як риба на сухому піску. Мій номер віддзеркалював красу мого улюбленого виду мистецтва – музики, і я дуже боявся все зіпсувати, бо є далеко непрофесіоналом. Я з великим хвилюванням чекав своєї черги, попереду мене виступало багато студентів з, дійсно, чудовими номерами, і я відчував, що на їхньому фоні зовсім змарнію. ...Усе, мій вихід... Зізнаюся, що все пройшло на диво швидко. Спочатку я дрижав, як лист під сильним вітром, – мені дуже хотілося передати всю суть виконуваної пісні – «Чорнобривці». Ця пісня, дійсно, криштальна, і я боявся її розбити. Наприкінці виступу я вже не бачив перед собою ані аудиторії, ані камер операторів. Мої руки самі виконували жести, а очі зазирали в підтекст пісні, відшукуючи поміж строф смисл музичного шедеву. На жаль, це почуття продовжувалося надто недовго, і завершив я пісню не тією «ноткою», як сам собі уявляв. Я дуже **вдячний** другокурснику факультету музичного мистецтва **Петрові Яковенку**, який акомпонував мені на акордеоні. Без його звучної музики я виступив би значно гірше. Після того, як відіграла остання мелодія, я почув те, що змусило моє серце забитися ще частіше, – оплески! І нехай ці оплески були не стільки за виконання, скільки заради пошани, але я відчув себе на сьомому небі. Це було незабутнє відчуття, яке я й досі з радістю переживаю в пам'яті. Можливо, я й зіпсував величну пісню з величним смислом своїм непрофесійним виконанням, можливо, мені аплодували тільки заради чемності, але, взявши участь у цьому літературно-мистецькому вечорі, я відчув щось прекрасне і щось неземне. Я зрозумів, що рухаюся вперед, що роблю перші кроки на шляху до своїх мрій.

Софія Лисиця, першокурсниця ф-ту кіно-, телемистецтва:

– На першому курсі такий вечір є чудовою нагодою заявити про себе як про творчу особистість. І не важливо, де ти навчаєшся – на факультеті театрального чи кіно-, телемистецтва, або пізнаєш таємниці професії бібліотекаря... Як учасниця вечора я відразу відчула, що зближаюся з чимось величним і чистим – з мистецтвом. Репетиції давалися нам легко, я із задоволенням розкривала характер своєї героїні, яка уособлює в собі молодих

дівчат, які крутять хлопцями, знають собі ціну, є веселими та життєрадісними. І коли після виступу я почула оплески і побачила радість на обличчях глядачів, то зрозуміла – все ж таки вдалося зіграти роль тієї самої Оксани Миколи Гоголя. **Хочу подякувати** також **Дмитрові Олейникову**, своєму партнерові, який чарівно виконав роль Вакули. Мені навіть здалося, що на якийсь час він сам закохався в Оксану і зіграв так чуттєво, реально, що йому не можливо було не повірити. Про наш виступ можна розповідати ще багато та найголовніше це те, що в нас є чудова можливість брати участь у подібних заходах. І якби не відданість та шалена зацікавленість організатора вечора Ірини Анатоліївни Куриленко, то ми б

ніколи не дізналися, що можна так легко згуртуватися разом з незнайомими студентами інших факультетів нашої академії і відпрацювати на сто відсотків. Просто дякую!

Анастасія Денисенко, першокурсниця ф-ту бібліотекознавства:

– Я рада, що мала нагоду взяти участь у цьому святі. У кожного учасника дійства було десь від 3 до 7 хвилин на виступ. І за цей, хоч і маленький, час нам хотілося змінити щось у серцях людей. Можливо, не всі розуміють, як це важливо! «Я актор, я зараз буду говорити!» Саме ці слова влучно віддзеркалювали мій стан, коли я знаходилася в атмосфері творчого світу й натхнення, декламуючи поезію «Само-

тність» сучасної поетеси Ірини Жиленко. Я намагалася не брехати глядачам, які сиділи в залі, бо вони все відчували. Коли ж до мене після виступу підійшла дівчина зі сльозами на очах та словами вдячності, я відчула, що більше мені на цей день нічого не потрібно. Це своєрідний стан афекту! Як глядача ж, особисто мене **вразили музиканти на вечорі**. Хлопець з гітарою, **Максим Герасименко**, був схожий на маленького принца, який спонукав на ніжність і ліричність. Бандуристка, **Ольга Брилинська**, мала мудрі очі, що, здавалося, бачили далеке минуле. Від акордеоніста **Петра Яковенка** віяло життєдайною силою й творчою наснагою. А коли ж один з наступних учасників, **Олексій Донцов**, заспівав «Чорнобривці», на очах дорослих жінок спалахнула сльоза. Мені здається, що наш вечір – це якесь маленьке чудо! І я щаслива, що ми здатні дарувати навколишньому світу себе!

Ганна Величко, першокурсниця ф-ту кіно-, телемистецтва:

– Це був мій перший виступ у стінах академії. Хвилювалася неймовірно! Хоч уже багато разів виходила на сцену, але щось було цього разу не так, як завжди. Нова аудиторія, нова роль. Відчувала себе справжньою актрисою! Ніколи не подумала б, що улюблений з дитинства фільм «За двома зайцями» (звичайно ж, його фрагмент) за п'єсою М.Старицького, буде відтворюватися на сцені з моєю допомогою.

...Ось і глядачі зібралися. ...Вечір розпочинається. Я особисто хвилююся за кожного учасника, хочу, щоб усе пройшло пречудово. Раптом мої хвилювання перериваються чаруючими звуками бандури і криштально-чистим голосом зовсім мені незнайомої дівчини. Що це? Диво! Бандуристка, якою, як виявилось, є випускниця нашої академії **Ольга Брилинська**, наче вкладає своє серце в кожен ноту, у кожне доторкання до струн. Ніде і ніколи я ще не чула такої музики і співу! ...А ось і мій вихід на сцену. ...Усе так швидко пролетіло перед очима. Просто серце вистрибує з грудей від щирих оплесків глядачів. Я запам'ятаю це на все життя!

Ірина Ахмедшина, першокурсниця ф-ту кіно-, телемистецтва:

– Найчастіше мені доводилося виконувати комедійні ролі, але на загальноакадемічному літературному вечорі я показала себе з іншого боку. Мені запропонували зіграти роль **Марусі Чурай** з одноіменного твору **Ліни Костенко**. Спочатку я не дуже уявляла себе в такому трагічному образі, але за допомогою четвертокурсника факультету

театрального мистецтва **Дмитра Черноліченка**, який виконував роль **Гриця**, я закохалася в свою роль. З упевненістю можу сказати, що підготовка до цього вечора якось змінила мене.

Юрій Кофанов, другокурсник ф-ту бібліотекознавства:

– Ліричний настрій вечора за мотивами українського кохання, безсумнівно, знайшов відлуння в серцях глядачів. На вечорі було все – і світле кохання **Мавки і Лукаша**, і нерозділене кохання із віршів **І.Франка**, і кокетливо-грайлива гоголівська **Оксана**, і кумедні герої з твору **М.Старицького** «За двома зайцями»... Усі, хто брав участь у вечорі, майстерно зілюстрували різнокольорові українські сюжети, вдало **Бурсацький узвіз, №1(9), лютий 2010**

розкодувати таємниці українського кохання. Приємно, що кожен учасник віддавав часточку своєї душі, про що свідчили і справжні сльози на їх очах, і щирі посмішки та сміх!

Андрій Компанієць, третьокурсник ф-ту кіно-, телемистецтва

– У рамках таких літературних вечорів студенти мають більше можливостей ознайомитися з самобутністю українського народу. Я дуже радий, що був присутній на цьому вечорі і зміг побачити те, що тут відбувалося. Мені сподобалося усе – тут були емоції, тут був сміх, навіть мурашки іноді на собі відчував. Це велика річ, на яку спромоглася наша академія!

ВІТАЄМО

Указом Президента України №53/-2010 завідувача кафедри українського народного співу та музичного фольклору **Віру Миколаївну ОСАДЧУ** нагороджено орденом княгині Ольги III ступеня. Ця почесна нагорода свідчить про особистий вагомий внесок Віри Миколаївни в розвиток культурно-мистецької спадщини України, високу професійну майстерність у галузі фольклористики. Так, з 1972 р. вона бере активну участь у фольклорних експедиціях із метою вивчення української та російської традиції Сходу України (Слобожанщини, Полтавщини), здійснює експедиції у Вінницьку, Херсонську області. Її власний фонд фонозаписів сягає 2,5 тис. зразків. До того ж В.М.Осадча створила перший на Сході України фольклористичний гурт «Слобожани» (1983); брала участь в організації у Харкові фольклорного фестивального руху, зокрема в проведенні

обласних, всеукраїнських і міжнародних фестивалів «Фольклорна толока» (1994), «Екофольк-99», «Покуть» (1996, 1998, 2000, 2004). З 1978 р. як науковий співробітник ХОЦНТ бере участь у створенні системи автентичних колективів у селах області, пропагуванні їх творчості в Україні та за її межами.

В.М.Осадча має 46 наукових публікацій, серед яких збірки фольклорно-етнографічних матеріалів «Муравський шлях-97» (1998), «Фольклорні осередки Слобожанщини» (2002), «Дитячий фольклор Слобожанщини» (2001), «Обряди та звичаї фольклорних осередків межиріччя Орелі й Сіверського Дінця» (2007) тощо.

Редакція газети щиро сердно вітає шановну Віру Миколаївну з отриманням почесної нагороди і бажає подальших успіхів, досягнень та творчого натхнення на користь народнописенної культури України.

ДО 200-РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ ПОЛЬСЬКОГО ПОЕТА-РОМАНТИКА

Поетичний струмінь Юліуша Словацького

Було б несправедливо стверджувати, що ім'я чудового польського поета-романтика знайоме лише його співвітчизникам. Юліуш Словацький відомий багатьом, дуже багатьом країнам. З його творчою спадщиною працюють практично всі театральні трупи світу. І все ж, не боючись помилитися, визнаємо, що поезія Словацького надзвичайно близька саме слов'янському серцю, у ньому вона прочитується з особливою тонкістю, глибиною. І тому зовсім не варто дивуватися, що святкування 200-річчя Юліуша Словацького в Україні пройшло з великою урочистістю і масштабністю. У багатьох містах нашої країни день народження польського поета було відзначено концертними програмами, театральними постановками та навіть науковими конференціями. Байдужим і німим не залишився і Харків, який 28 листопада 2009 року дружніми спільно-об'єднаними зусиллями Академії культури, Університету мистецтв ім.І.П.Котляревського, Педагогічного університету ім. Г.С.Сковороди і, звичайно, Харківського товариства Польської культури провів літературно-музичний вечір, присвячений пам'яті Ю.Словацького. Зустріч друзів поета-романтика відбулася в нашій академії – серці гуманітарної думки міста Харкова...

Похмурий, осінній день насупив брови і здивовано поглядає на маленького чоловічка, що так безглуздо

поспішає казна-куди. Ах, осінній день, «не тревожь и не печаль бровей». Не знаєш ти, що цей «милий смешной дуралей» поспішає почути Поета. Морщиться небо, буркотить вітер і всюди розлита незатишно-рідка сльота. А в академії привітливо підморгує електрична лампа, м'яким килимом стелиться шопенівський етюд, тепло усміхається Юліуш Словацький. Сьогодні він зустрічає своїх друзів...

Зійшла і засяяла в небесному просторі поезії зірка, що сповістила про народження Великого Таланту. Побачили те люди і прийшли поклонитися Йому. Приймай же, Поете, їх дари-подяки.

Життя Твоє було приголомшливо недовгим, але неймовірно духовно насиченим. Ти був мандрівником, притулком Твоїм був увесь світ. Ти опадав і, здавалося, загасав без зойку, але схлипуючи. Однак знову шелестіли крила і думки витали, пронизуючи країни, дряпаючи душі. Ламаючи частокіл байдужості, ти сходиш альпійською дорогою на самісіньку вершину, щоб відчутти себе менше людиною і більше всім світом, неосяжним, безмежним та одвічним. Ти вчив не терпіти фальші, бути чужим до брехні, ненавидіти жорстокість, боротися з несправедливістю. Ти вказав шлях до Справжньої Цінності.

Ти безперестанку, невтомно шукав, досліджував... О лицаре пера і чорнила, завдяки дару слова і красномовству думки, Ти став гідний любові Прекрасної Бурсацький узвіз, №1 (9), лютий 2010

дами Поезії і нашого захоплення, і нашої подяки.

Що таке 90 хвилин для панорамної картини світу? «Вузкий виріз з широкого сюжету». Але навіть окреме зітхання, короткий вигук можуть бути помітними й рятівними в загальній грубій і кострубатій грі. Скільки потрібно годин, днів, років, щоб познайомитися з ще незнайомим Поетом? Мало чи багато 90 хвилин, щоб хоч злегка, хоч тришечки омита серце в поетичному струмені Ю.Словацького? Думаю, і миті багато, і вічності мало.

Приємно, що 28 листопада Юліуш Словацький багатьом став родинним, дорогим. Наша, Академія культури показала «в одно мгноєньє бесконечность, огромный мир в зерне песка». Цікава доля поета була не просто переказана чужими вустами, а ніби почута від Нього самого. Відчуті, пережиті Його болі, радості, сумніви, страхи. Серця вмили схвильовані поетичні рядки, душі вичистили трепетні звуки Шопена, Монюшка, Шимановського, Шуберта. Що значить марнославство, дрібязковість, злість, коли тривожно зивається скрипка, неспокійно дихає фортепіано і пристрасно-схвильовано розтікається людський голос?

Сліпі посмішки, дзвінки очі, розкриті руки. І розлита всередині радість... З Днем народження, Поете!

Олена Акименко, четвертокурсниця ф-ту культурології

Кубок профспілок – НАШ!

За підсумками V Обласної міжгалузевої спартакиади серед команд обласних комітетів, організацій галузевих профспілок громадської організації “Харківське обласне фізкультурно-спортивне товариство “Спартак”” збірна команда профспілки працівників культури отримала I місце. Профспілкова організація працівників культури нагороджена Почесною грамотою та Кубком спартакиади. Основний внесок у перемогу зробили представники нашої академії.

Міжгалузевий спартакиада стала заключним етапом спортивно-масових змагань профспілок Харківської області, продовженням III Обласної спартакиади серед працівників підприємств, організацій та установ Харківської обласної профспілкової організації профспілки працівників культури. Незважаючи на те, що спортсмени ХДАК на III спартакиаді отримали лише IV загальнокомандне місце, взаємна допомога, активність, дружність команди не залишилися поза увагою. Спортивні керівники працівників культури області вирішили сформувати кістяк збірної на базі наших спортсменів. Усього з 11 обласних профспілкових організацій культури спортивну честь захищали представники 3-х закладів – нашої академії, музичного училища та дитяче-юнацької спортивної школи ХТЗ. Міжгалузеві змагання проводилися з 10 видів спорту: кульової стрільби, плавання, легкої атлетики, волейболу, міні-футболу, перетягування канату, гирьового спорту, армспорту, шахів та шашок. Капітаном збірної команди профспілок культури був обраний викладач нашої кафедри Гончар В.В. Вибір був не випадковим. Він зміг організувати команди в колективних видах змагань, став їх душею, “локомотивом”, заводієм, був переможцем особистих та командних змагань.

Склад наших представників збірної показав гармонію молодості та досвіду: нарівні з досвідченими спортсменами, майстрами спорту, викладачами Гончаром В.В., Цигановською Н.В., Красовим В.П., Батуліним Д.В., були представлені студенти – Олександр Кошиков і Андрій Мізюрін (ФК), Дмитро Олейников і Павло Посохов (ФТКМ), Сергій Навротський (ФТМ). Склад охоплював студентів усіх курсів – від 1 до 5. Спортсмени показали гідні результати в особистих та командних заліках.

Незважаючи на те, що спартакиада відбулася влітку, наші спортсмени вперше брали участь у змаганнях такого рівня, але не були “хлопчиками для биття”. Як у галузі культури, так і на міжгалузевому рівні серед 8 профспілкових

організацій не було рівних нашим стрільцям. На цей раз замість досвідченого бійця, чемпіона серед працівників культури Закірова В.Х., виступав молодий педагог Батулін Д.С., якій «не підкачав». Стрільці – старший викладач кафедри Цигановська Н.В. та Батулін Д.С., завоювали перші місця в особистому та командному заліках. Ці змагання відбулися 11 грудня 2009 року. Три золоті медалі стрільців задали добрий, оптимістичний настрій усій команді для виступу в наступних видах. 12 грудня, перші місця, і відповідно – золоті медалі, принесли представники армспорту, гирьового спорту, легкої атлетики, плавання, настільного тенісу. У підсумку – перші, 2 других, 2 третіх та 2 четвертих місць надали змогу отримати міжгалузевий Кубок спартакиади.

По-різному можна оцінювати отримані нагороди. Для призера чемпіонатів світу Красова В.П. в особистому плані вага отриманих нагород обласного рівня не дуже значна, але для авторитету Академії культури командний внесок медалей обласного рівня значно вагомніше особистих світових чемпіонських медалей. Спортивним асам, майстрам спорту, отримані нагороди нагадують про минулі перемоги, показують, що є ще порох у порохівницях. Для молодих спортсменів, студентів, які отримали перші спортивні нагороди, – це пам'ять про студентські роки, про важку працю, солодкий смак перемог та гіркоту поразок. Слід відзначити, що позитивний акорд наприкінці року є підсумком навчально-виховної та організаційної роботи ректорату, профспілкової організації, кафедри фізичної культури і здоров'я,

активної участі студентів протягом минулого року.

У цілому, 2009 рік показав, що Харківська державна академія культури не тягнеться у хвості сучасного спорту. Хоча на фоні великого спорту наші досягнення мають скромні показники, але вони свідчать, що навчально-виховна робота в ХДАК у галузі фізичної культури відповідає сучасним вимогам. Викладацький склад, керівництво академії не формально виконує Державну програму розвитку фізичної культури і спорту на 2007 – 2011 рр., яка затверджена Постановою від 15.11.2006 р. №1594 Кабінету Міністрів України. Підсумки V Обласної міжгалузевої спартакиади серед команд обласних

комітетів, організацій галузевих профспілок, попередніх заходів: спартакиади ХДАК – 80, III Обласної спартакиади серед працівників підприємств, організацій та установ Харківської обласної профспілкової організації профспілки працівників культури безпосередньо вплинули на організацію навчального процесу. Після ювілейної спартакиади ХДАК – 80 за ініціативи студентів, насамперед факультету культурології, почала функціонувати секція баскетболу. Велику допомогу при цьому здійснили ректор академії В.М.Шейко, голова профспілки Л.І. Колесник, декан факультету культурології О.А.Гаврюшенко. Визначені також інші перспективи розвитку секційної роботи. Так, у найближчих планах кафедри – відкриття секції настільного тенісу, у подальшому – секції східних єдиноборств. Виховне значення спортивних заходів виявляється в тому, що активістів спорту практично не видно за цигаркою в місцях для паління: багато хто з них проводить вільний час, час відпочинку, у тренажерному залі, за грою в настільний теніс, хто кидає м'яч у баскетбольний кошик, а хто займається аеробікою. Ці студенти відрізняються доброзичливістю, веселим настроєм, загальною культурою поведінки.

Підбиваючи результати спортивно-масової роботи 2009 року, колектив кафедри оптимістично дивиться на майбутнє фізичної культури і спорту в нашій академії. У нас є сили, досвід, певна матеріальна база, підтримка ректорату та профспілки для такого оптимізму.

Віктор Хасанович Закіров,
завкафедри фізкультури і спорту

Спартакіада ХДАК–2010

Спортивно-масові заходи є однією з важливих сторінок життя будь-якого вишу, і Академії культури зокрема. Спортивні змагання в сукупності з культурними і виховними заходами – це характерні ознаки спартакіади. Ці заходи демонструють ступінь гармонії особистості, цілісного сполучення здоров'я, фізичного розвитку як студента, так і викладача академії, а також мають сильний вплив на психічний, а через нього і на фізичний стан людини. Здоровий дух змагань, гласність результатів, умови повної реалізації можливостей роблять спорт важливим засобом фізичного і морального виховання.

Спартакіади ХДАК проводяться щорічно протягом останніх 7 років і тому їх можна вважати традиційними. Відповідно і цього року проводиться спартакіада ХДАК–2010, яка стартує 16 лютого 2010 року. Відправним моментом проведення спартакіади є наказ ректора академії В.М.Шейка. Безпосередньо всі організаційні питання вирішувалися викладачами кафедри фізичної культури і здоров'я при всебічній підтримці профспілкової організації, деканатів і активістів спорту академії. Викладачі кафедри протягом I навчального півріччя підготували «Положення про Спартакіаду–2010». Основна мета щорічного заходу – забезпечення більш активної, запеклої боротьби серед команд факультетів, залучення максимальної кількості студентів. Слід зауважити, що участь студентів у змаганнях – це складова частина навчального процесу, оскільки студенти на всіх курсах (за винятком останнього семестру) повинні займатися розвитком фізичної культури на планових заняттях, або самостійно.

Питання щодо покращення умов проведення спартакіади неодноразово розглядалися на засіданнях кафедри, обговорювалися з фізорганами факультетів, спортивними активістами. Відпрацьовувалися різні варіанти проведення змагань, можливості розширення видів спорту. При цьому малися на увазі матеріальні можливості, стан спортивної бази. Прийняті колективні рішення, правила проведення змагань відображені в підсумковому документі.

Основні положення щодо порядку та правил змагань полягають у наступному. Усього буде проведено змагань із 11 видів спорту. У середньому буде проводитися 2-3 змагання на місяць, **фінал спартакіади заплановано на 23 травня**. З цього року впроваджується новий метод розподілу та

розрахунку очок. Кафедрою розроблена таблиця очок особистої та командної першості. Команда факультету буде набирати очки в залежності від результатів та зайнятих місць згідно таблиці (додається до Положення). Це впровадження відрізняє Спартакіаду–2010 від попередніх. Раніше зараховувалися командні місця факультету з видів спорту і переможець визначався за найменшою сумою очок. А зараз факультет-переможець буде визначений за найбільшою сумою очок. Наприклад, за I місце в командній першості факультет отримає 150 очок, за II місце – 140 очок, за III місце – 130 очок і т.д. За I місце в особистій першості – 60 очок, за II – 55, за III – 50 і т.д. Є також зміни в кількості учасників. У змаганнях із настільного тенісу склад команди змінено: 2 чоловіка і 2 жінки (а було 3 чоловіка та 2 жінки). З метою залучення науково-викладацького складу академії особисті результати будуть збільшуватися відповідно до вікового коефіцієнту. Так, учаснику віком поза 55 років нараховується в 3,5 рази більше очок, ніж учаснику до 30 років. Це допоможе факультетам об'єднати зусилля викладачів і студентської молоді в боротьбі за перемогу.

Великою проблемою спортивних змагань є об'єктивність арбітрів. Тому викладачі кафедри ретельно розглядали питання щодо формування суддівських бригад із видів спорту. Планується запросити досвідчених суддів, спортсменів і консультантів із Харківської державної академії фізичної культури і

спорту. У плані збільшення різноманітності видів уведено ще новий вид змагань із легкої атлетики – метання тенісного м'яча. Сподіваємося, що це викличе додатковий інтерес учасників, і метання м'яча стане традиційним видом змагань у наступних спартакіадах.

Слід мати на увазі, що спартакіада – це не тільки спортивні баталії. Як показує досвід, великий інтерес виявляють болільники, студенти, які небайдужі до фізичної культури. Змагання завжди проходять при емоційній підтримці з боку трибун. Змагання з легкої атлетики супроводжуються показовими виступами колективу секції аеробіки. Попередній рік визначався і тим, що студентка факультету хореографії А.Прохорова виступила з сольним показовим номером, який дуже сподобався спортсменам та глядачам. Ми з оптимізмом дивимося на цю ініціативу та сподіваємося, що вона знайде підтримку серед студентів.

У цілому, колектив кафедри фізичної культури і здоров'я має надію, що рівень спартакіади ХДАК–2010 буде не нижче, ніж рівень ювілейної спартакіади ХДАК–2009. Запрошуємо всіх активних і небайдужих до спорту взяти участь у змаганнях. Бажаємо яскравих перемог та тільки позитивних емоцій! До зустрічі на спортивних майданчиках!!!

В'ячеслав Володимирович Гончар, викладач кафедри фізичної культури і здоров'я

БАСКЕТБОЛЬНУ СЕКЦІЮ ВІДКРИТО!!!

ВІД РЕДАКЦІЇ. Минув іще один навчальний семестр, який порадував наш студентсько-педагогічний колектив позитивними надбаннями чи не у всіх його напрямках діяльності! Окремо хотілося б сказати про останні досягнення в спортивно-масовій роботі нашої академії, зокрема про одну з довгоочікуваних подій – **відкриття баскетбольної секції.** За інформацією щодо особливостей її утворення та функціонування **спецкор нашої газети Альона Полякова** звернулася до нападника чоловічої збірної баскетбольної команди, автора ідеї її заснування та тренера секції **Олександра Кошикова**

– Як з'явилася ідея утворити в нашої академії баскетбольну секцію?

– Ідея про утворення такої секції жила давно, оскільки протягом уже багатьох років у щорічній академічній спартакіаді найбільш популярними є змагання саме з баскетболу. То ж нарешті прийнято рішення про утворення в нашої академії баскетбольної секції!

– Скільки довелося докласти зусиль для досягнення мети?

– Це питання неодноразово піднімалося на старостаті ф-ту культурології, було написано заяву на ім'я нашого декана О.А.Гаврюшенка. Звісно, для існування спортивної секції велику роль відіграє також наявність спортзалу та необхідного інвентарю. Тож кафедрою фізичної культури і здоров'я було виділено нам день і час на тренування.

– Хто іще брав участь у створенні секції?

– Усю необхідну роботу я виконував спільно з фізруком факультету культурології Андрієм Мізюриним.

– Якою є баскетбольна секція на сьогодні?

– Це збірна команда академії, учасниками якої є гравці різних факультетів. До того ж ми із задоволенням запрошуємо до нашої команди і абітурієнтів, і випускників. На сьогодні баскетбольна секція позиціонує себе як чоловіча, але при бажанні допускаються також дівчата. Наші тренування щовівторка і щочетверга о 15.00.

– Яким бачиться подальший розвиток секції?

– Ми плануємо брати участь у міжвузівських змаганнях. Потрібно зіграти з 10 командами. Позаду – важкі змагання з командами Інституту фізичного виховання, Політехнічного інституту, Університету ім. В.Н.Каразіна, Університету радіоелектроніки, а також Академії залізничного транспорту, в якій ми, до речі, здобули перемогу!

– Яка подія для баскетбольної команди ХДАК стала найцікавішою?

– Безперечно, це подія, що сталася 6 січня 2010 року, – коли Академія культури приймала в своїх стінах одну з найкращих збірних команд України зі стрітболу «Герої майданчиків». У цікавому змаганні команда «Н.О.Т.С.» (Харків) виявилася сильнішою, ніж збірна ХДАК (рахунок – 110:71). У змаганнях із триочкових кидків перемогу одержав досвідчений гравець – капітан команди «Герої майданчиків» Стас Светлицький. У конкурсі ж слем-данків виявилася 2 найкращих учасника – Smoove і тренер збірної ХДАК Сергій Книш, тому в результаті була «нічия». Та найзахопленішим дійством цієї дружньої зустрічі під назвою «All Stars» стали показові виступи з фрістайлу. Здивували своєю майстерністю гості

Smoove, Stun, Rize, та особливо блискучий і незабутній виступ студентки хореографічного факультету нашої академії Ангеліни Прохорової, яка виконала художньо-гімнастичну композицію з баскетбольним м'ячем.

– Що ви бажаєте сказати наостанок нашого інтерв'ю?

– Ми, дійсно, зробили величезний прорив у світ харківського спорту. Оскільки ми ще молода команда і досвіду не маємо, то іноді нам було важко. Та не зважаючи на всі перешкоди, наша команда має дуже велику та щирю підтримку, яку, до речі, ми відчували протягом усього сезону.

– Де б ми не грали, в яких би вищих навчальних закладах не з'являлися, – зазначає, приєднавшись до розмови, гравець баскетбольної команди Сергій Навротський, – скрізь нас приймали тепло і дружньо. І, взагалі, наша команда з самого початку була надто позитивно налаштована. Не важливо, яким був рахунок, ми завжди залишалися задоволені, бо наразі для збірної ХДАК важлива не стільки перемога, скільки участь.

Альона Полякова, третьокурсниця факультету культурології